

ΕΣΠΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος "Ενωτος"

Συνδρομή έκπτωσης: 1'Εβν. Εβλαθεί φρ. 10, έκπτ. αλλοδαπή φρ. 20.— Αξιωματικούς κεφαλαίους: πάντας για την Εποχή της Διεύθυνσης: Οδός Σπαδών, 6.

1 Ιανουαρίου έκπτωτος έπους και είναι έκπτωτα.— Γραφείον της Διεύθυνσης: Οδός Σπαδών, 6.

4 Μαΐου 1880

τοπικού ιδιοκτήτη ή στον οποίον θέλει να δοθεί η έκπτωση.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΙΜΑΙΑ ΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ 5[17] Ἀπριλίου 1880.

Τὸ ὄντερον τοῦ Μεχμέτ-Ἀλῆ.— Τὶς εἶδεν οὐτος μίαν ἡμέραν ἢ πόλιν τῶν παραθύρων τῶν ἀνακτόρων τούς? — Ἀλλούσις πράγματων. — Σφράτιστας πλέκοντες κάλτας. — Νεῖλος. Πιολεμαῖος. Μέγας Δοκανάτος. Μεχμέτ-Ἀλῆς.

Φίλε κύριε καθέδτα,

Οἱ καταπλέωνεις τὸν λιμένα τῆς Ἀλεξανδρείας, ἀδύνατον, ἐὰν ἦναε Ἐλλην, νὰ μὴν ἐνθυμηθῇ ἀμέσως τοι τούτην ἐν αὔτῳ πρὸ ἐτῶν πεντήκοντα καὶ πέντε. Τὰ αἰγυπτιακὰ στρατεύματα εἶχον ἀποβιβασθεὶ ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς 1825 εἰς τὰ παράλια τῆς Μεσσηνίας ἐκυρίευσαν μετάσην πολὺτελὴν Σφρατηρίαν κατέβαλον τὴν 7 Ἀπριλίου εἰς Κρημμύδια ποὺς ἀρίστους τῆς Ρούμελης παλαιμάχους, ἐνέβαλον ἀπὸ τῆς 11 Ιουνίου εἰς Τρίπολην καὶ τὴν 13 εἰς Ἀργολίδα. Οἱ Ἑλλήνες ἀντέστησαν ἡρωϊκῶς εἰς Σφρατηρίαν ὑπὸ τῶν Μεριδοκορδάτων καὶ τῶν Ἀναστάσιον Τσάμαδόν. εἰς Μανιάκι ὑπὸ τῶν Παπαφλέστων περὶ Δραυπάλαν ὑπὸ τοῦ Πεγνατῶν Κολοκοτρώνην καὶ τὸν Κανέλλον Δεληγιάνην εἰς Μύλους τῆς Νάυπλίας ὑπὸ τῶν Δημητρίου Ψυλλάντην καὶ τὸν Μακρυγιάνην. Ἀλλ’ οὐδὲν ἡττού ἀδιαπότων ὑπέρχωρουν, καὶ πρόδηλον εἶχε καταστῆ ὅτι, ἀσύντακτοι ὄντες, ἀδύνατον ἦτον ἡ ἀναγκαιότερος τῶν ὅρμην τῶν τακτικῶν τῆς Αἰγύπτου ταργάτων. Ἐγκαρπεροῦντες εἰς τὸν άνιστον τοῦτον ἀγάντα ἥδυναντο ἔτους νὰ φθείρωσιν ἐπὶ τέλους δι’ ἀψιμαχίῶν τοὺς ἐπιδρομεῖς, τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ οὗτοι δὲν ἦσαν πολυάριθμοι, διότι μόλις συνεποσούντο κατ’ ἀρ-

χάς εἰς δεκατέσσαρας χιλιάδας πεζῶν καὶ χιλίους πεντακοσίους ἵππεis πρὸς τοῦτο θυμῷς ἀπῆτείτο νὰ διακόψῃ ὁ Ἑλλήνικὸς στόλος τὴν μετάξιν Λίγυπτου καὶ Πελοποννήσου κατιωνίαν. Ο στόλος οὗτος εἶχε τῷ δύντι ἔξακολουθοῖσι κατούθιν πολλὰ θαυμάσια. Τῇ 30 Ἀπριλίου ὁ Μιαρύλης εἰσβαλὼν ἐντὸς τοῦ λιμένος τῆς Μεθώνης, κατέχυμενης τὸ πόδι τῶν Αἰγαίων, κατεπυρπόλησε μίαν ωραίαν φρεγάδα, τὴν Άστλαν, ἐν Ἀγγλίᾳ κατασκευασθείσαν, δύο δρόμωνας καὶ τέσσαρα φορτηγά. Τῇ δὲ 20 Μαΐου ἡ περὶ τὸν Γεώργιον Σαχτούρην ἐλληνικὴ μοῖρα, ἀντιπαραταχθεῖσα περὶ Καφηρέων πρὸς τὸν στόλον τῆς Κων[πόλεως], διέπραττεν ἐν τῷ λαμπροτάτων ναυτικῶν ἔργων τῆς ἐπαναστάσεως. Επειδὴ πότε πόληθη ἡ ναυαρχία τῶν πολεμιών ὑπὸ τοῦ γερμανοῦ Ιωάννου Μετρόζου καὶ τοῦ Σπετσιώτου Δαζάρου Μοσσού, κατεστράψησαν δύο δρόμωνες καὶ ἐκτυρίευσθησαν τριάκοντα φορτηγὰ καὶ πολλὰ ὀρεινά λινά πυροβόλα. Ἀλλ’ οἱ ατρομητοὶ ήμενοι ναυβάται δὲν ἴσχυσαν νὰ παρακαλήσωσι τὴν εἰς Αἰγύπτον εἰς Πελοπόννησον ἀδιάκοπον μεταφράδιν νέῳν στρατευμάτων, πολεμεφοδίων καὶ τροφῶν. Οθεν ἦτο πρόδηλον ὅτι οἱ ἐν Πελοποννήσῳ πολεμιοὶ ἀδιαλείπτως νικῶντες μὲν ἐν παρατάξεως τοὺς ἡμετέρους, ἀνανεούμενοι δὲ διὰ τῶν ἐντεῦθεν προσεργεύσενων ἐπικουριῶν, ἔμελλον ἐπὶ τέλους νὰ ἐκτελέσωσι τὸ δινερόν, τὸ δόπιον συνέλαβεν ὁ Μεχμέτ-Ἀλῆς τοῦ νὰ προσαρτήσῃ εἰς τὸ έαυτοῦ Κράτος τὴν ἀκρόπολιν ἐκείνην τῆς Ἐλλάδος.

Κατὰ Ιούλιον λοιπὸν τοῦ 1825 ὁ μεγαλεπήρεος οὗτος ἡγεμὼν ὑδρεύειν εἶχε περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ βουλευμάτος τούτου ἀμφιβολίαν. Οἱ πόροι αὐτοῦ ἦσαν ἀνεξάντλητοι, αἱ δὲ πρὸ ἐτῶν γενόμεναι παρασκευασταὶ θαυμάσται τῇ ἀληθείᾳ. Οσας δὴποτε ζημίας καὶ ἀνέποτη διτόλος αὐτοῦ κατά τε τὰ μεγάλα ναυτικὰ κατοῦθωματα τοῦ Ἐλληνισμοῦ ἐν ἔτει 1824 καὶ πρὸ μικροῦ ἔτι ἐν Μεθώνῃ, ὡς ἀνωτέρω ἐμνηδηνευσταὶ, ὁ Μεχμέτ-Ἀλῆς ἡδύνατο ἔτι τῇ 29 Ιουλίου 1825 ἀπὸ τῶν παραθύρων τῶν ἀνακτόρων αὐτοῦ ν’ ἀριθμῇ ἐντὸς τοῦ λιμένος τῆς Ἀλεξανδρείας ἔξικοντα πολεμικὰ πλοῖα μεγάλα καὶ μικρά. Αλλὰ περὶ τὴν 4 ὥραν μ. μ. τῆς ἡμέρας ἐκείνης αἱ σκοπιαὶ εἶχον διακρίνει ἐκ διαλειμμάτων πέντε πλοῖα οὐριοδρομοῦντα ὑπὸ σηματίν